

ме. Пламъкътъ се нагорѣ издигна, нашитъ лица хубаво освѣтява и съ топлината си ги зачервява. Прѣснахме жаръта и опекохме пастарма. Седнахме да ядемъ и пакъ пѣсни пѣемъ. Отъ истокъ се зора сипна, не-далечъ се пушка пукна. Край насъ зайче малко се мѣрна и уплашено далечъ побѣгна.

Стана свѣтло. Взехме кошчета въ рѣка и трѣгнахме отъ лоза на лоза. Гроздето беремъ, въ кошчето го поставяме безъ редъ. Берачка една припѣва, друга нѣкоя весело ѝ отпѣва. Съ радость и викъ, като въ единъ мигъ, набраха по кошче, а пѣкъ азъ—похче¹⁾. Изправзуваме и пакъ беремъ, кутия пълнemъ и въ кола я сипемъ.

Така брахмѣ редъ по редъ и най-послѣ кѣмъ обѣдъ гроздето се вechъ обра и напълнихме кола. Пълни кола съ грозде скърцатъ, пѣсни по лозя замлѣкватъ. Всички съ весели лица, вкусомъ дойдохме у дома. Тамъ ни срѣщна мама, весела засмѣна. Сладъкъ обѣдъ нагоди за берачки млади.

Гроздето се отжпка, шира и джибри се обѣрка. Шарата въ изба прѣнесохме, въ бъчви я налѣхме. На вино послѣ ще стане, да пиятъ вси за наше здраве.

1) Кѣрничка.